

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118332148
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6118332148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava proti žalovanému: P. V., G.. XX.XX.XXXX, E. K. M. XX, XXX XX O., o zaplatenie 613,01 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 19Csp/56/2019-147 zo dňa 10.03.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi nepriznáva.

2. Prvoinštančný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 613,01 eura s prísl. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. b), ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“).

Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 03.07.2014 zmluvu o pripojení podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie telekomunikačných služieb žalovanému a aktivovaná SIM karta s telefónnym číslom pre žalovaného. Na základe dodatku k zmluve zo dňa 03.07.2014 bol žalovanému za aktivačný poplatok 10 eur aktivovaný program služieb Happy XL Naj, poskytnutý mobilný telefón za maximálnu kúpnu cenu 49 eur dobou viazanosti 24 mesiacov.

Všeobecné obchodné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s., ani cenníky predložené žalobcom neboli žalovaným podpísané.

Prvoinštančný súd ďalej zistil, že žalované faktúry obsahujú upomienku s upozornením, že ak ani v dodatočnej lehote žalovaný neuhradí všetky splatné pohľadávky, má právny predchodca žalobcu právo dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky vyúčtovanou vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX vo výške 698,28 eura spolu s príslušenstvom na žalobcu. Postúpenie pohľadávky oznámil právny predchodca žalovanému listom zo dňa 4.10.2017.

Listom zo dňa 11.7.2016 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb s účinnosťou od 21.7.2016 a to z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti a zároveň upozornil žalovaného na možnosť postúpenia peňažnej pohľadávky v zmysle § 43 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách. V odstúpení boli uvedené neuhradené faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 156,27 eura, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 77,78 eura, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 66,47 eura, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 128,49 eura, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 126,88 eura a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 142,39 eura, celkom na sumu 698,28 eura.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky pre nedostatok listinných dôkazov. Keďže žalobca dôkazom nepreukázal doručenie faktúr ani odstúpenie od zmluvy, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 369 ods. 3 CSP.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia pretože v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu ako postupca dodržal všetky podmienky podľa ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Tento zákon nedefinuje náležitosti výzvy, len určuje jej formu, ktorá má byť písomná a nepojednáva ani o forme doručovania písomnosti. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na splnenie dlhu prostredníctvom faktúr a odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11.07.2016. Žalovaný teda bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením záväzku nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v konaní tvrdil a tvrdí, že uvedené výzvy boli žalovanému riadne doručené, pričom žalovaný toto tvrdenie nepoprel a teda súd bol povinný v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP vychádzať z nesporných skutkových tvrdení. Považoval za neprípustné, aby súd bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovaným tieto spochybňoval vlastnou činnosťou. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu provinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania a právneho zastúpenia.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

6. Z vykonaného dokazovania vyplýva a nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) a žalovaným bola dňa 03.07.2014 uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb na ktorú sa vzťahujú ust. zákona o elektronických komunikáciách. Dňa 21.06.2017 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalobca v tomto konaní). Záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania je regulovaný špeciálnou právnou úpravou zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“).

7. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

8. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZoEK môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy podniku a skutočnosti, že klient je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky telekomunikačným podnikom. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

9. Žalobca považoval za výzvu v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZoEK faktúry (č.l. 53 - 59 spisu) a oznámenie o odstúpení od zmluvy zo dňa 11.07.2017 (č.l. 60 spisu), ktorými právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Doručenie predmetných faktúr ani odstúpenia od zmluvy však nijako nepreukázal. Obsahom spisu síce sú faktúry veriteľa na úhradu dlžnej sumy tieto však nemožno považovať za výzvy v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, nakoľko tieto neobsahujú poučenie dlžníka o možnosti postúpenia pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Slovak Telekom, a. s. na spoločnosť EOS KSI Slovakia, s.r.o. došlo dňa 11.07.2016. V konaní preto nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bola žalovanému doručená výzva v zmysle § 43 ods. 13 ZoEK a v dôsledku uvedeného ani nie je možné posúdiť naplnenie podmienky omeškania s plnením dlhu viac ako 90 dní po doručení výzvy. Z ust. § 43 ods. 13 ZoEK jednoznačne vyplýva, že omeškanie dlžníka viac ako 90 dní musí nastať až po doručení výzvy na úhradu dlhu, kde už len zo samotnej štylizácie vety „...ak je napriek písomnej výzve podniku jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní...“ možno vyvodiť, že omeškaniu dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní musí predchádzať písomná výzva podniku, ktorá došla do dispozičnej sféry dlžníka. Iný výklad tohto ustanovenia preto podľa názoru odvolacieho súdu ani neprichádza do úvahy. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by bola žalovanému aj doručená.

Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 43 ods. 3 ZoEK (doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky, omeškanie dlžníka viac ako 90 dní napriek výzve veriteľa), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 43 ods. 3 ZoEK splnená nebola a tým ani nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

10. V kontexte uvedeného je potrebné si uvedomiť, že zmysle zásad platného civilného procesného kódexu je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nespĺnil.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude

vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je tak zrejmé, že právny predchodca žalobcu nespĺnil zákonom vyžadované podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle ZoEK, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky posúdiť ako neplatné. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legitimovaný.

11. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

12. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, tejto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.